

ئه‌ستیره

زمانی به‌ری ئه‌حشویروش پاشای دا ئه‌وی
ده‌سته‌لاتا وی ژ هندی هتا کۆش، گه‌هشتی 127
هه‌ریم که‌فتنه ده‌ست پاشای. رۆژه‌کی ژ ژنا خو
گه‌له‌ک توپه‌ بی و ژنا خو به‌ردا. به‌لی پشته‌ هنگی
توپه‌بنا وی هاته ته‌مراندن و بی‌کس ما و ژنه‌ک
دی دقیا.

زه‌لامه‌کی جهی، نافی وی مورده‌خای، بی. ئه‌فه‌هات
بی ئیخسیر کرن ژ ئورشه‌لیمی دگه‌ل کومه‌ک ئیخسیرا
دی ئه‌ویتی نه‌بوخز ناسری پاشای بابل ئیخسیر
کرن. ئه‌فی جهی چافدییا کچا مامی خو ئه‌ستیری
کر چونکو ئه‌ستیره‌ سیوی بی. ئه‌ف کچه‌گه‌له‌کا
جوان و هیژا بی، و مورده‌خای خودان کر بی ده‌می
ده‌یک و بابیت وی مرین. ژ به‌ر فرمانا ئه‌حشویروش
پاشای، ئه‌ستیره‌ برنه‌ قه‌سرا پاشای. ئه‌ستیری
بنیاتی خو بو که‌سی نه‌دگوت چونکو مورده‌خای
گوت بین.

پاشای دلی وی
گه‌له‌ک که‌فته
ئه‌ستیری پتر ژ
هه‌می ژنکا.
هه‌روه‌سا پی رازی
بی و تانجا پاشاتی
دانا د سهر سه‌ری
وئ و بی ژنا وی.

پشته‌ هنگی ئه‌حشویروش پاشای قه‌در و قیমে‌تی
زه‌لامه‌کی (نافی وی هامانی) بلندتر و زیده‌تر لی کر
ژ هه‌می هه‌قال و هوگریت وی ژ سه‌روکا پتر لی هات.
و ب فرمانا پاشای ل ناف به‌ینا زه‌لامیت پاشای
ئه‌ویتی ل به‌ر ده‌رگه‌هی پاشای دراوه‌ستان سوچه‌ه
بو هامانی دبزن ل دیف فرمانا پاشای. به‌لی
مورده‌خای قه‌بیل نه‌کر سوچه‌ی بو هامانی بت یان
خو بو بشکینت. و هامانی گه‌له‌ک ژ وی توپه‌ بی.
ده‌می ئاگه‌هدار بو وی کو مورده‌خای جهی یه‌ ژ خو
نه‌گرت سزای بدتی بریار دا کو نفشی جهییا نه‌
هیلیت به‌تایبه‌ت ئه‌و جهییت دبزن پاشایه‌تی یا

ئه‌حشویروش داخو جه. هامانی گوته ئه‌حشویروش
پاشای، «ملله‌ته‌کی هه‌ی دناف پاشایه‌تی یا ته‌دا
به‌لاژ ده‌ستوری وان وه‌ک ده‌ستوری هه‌چ ملله‌ته‌کی
دی نینه و ئه‌و فرمانیت پاشای ب جه‌ نائین
چیناب پاشا کریار و بو چوونا وان ژ هزرا خو بیت.
هه‌که‌ر پاشای پی خوش بت، فرمانه‌کی ده‌ریخت
ب نه‌هیلانا وان یان ژ ی بنبرنا وان و ئه‌ز دی ده‌ه
هزار وه‌زینت زیفی بو خزینا پاشایه‌تی پیشکیش
کم ژ بو بنبرنا وان.» و پاشای گوته هامانی، «ئه‌زی
زیفی و ملله‌تی ده‌مه‌ ته. هه‌ما هه‌ره‌ تو چ ل وان
دکی بو ته‌ حه‌لاله.»

موده‌خای په‌ره‌کی فرمانا پاشای فریکر ئه‌ستیری
و دقیا به‌رامبه‌ر پاشای حازر بیت و هیفی یا ژ
پاشای بکت به‌لکو فی بریارا نه‌هیلانا جهییا
فه‌کیش و ل وان ببورت. گوته وی، «هه‌که‌ر ته‌ خو
بی ده‌نگ کر دی وه‌ختی دا، که‌یف و رزگار بین بو
جهییا دی ژ لایه‌کی دی فه‌ ئیت. به‌لکو تو و مالا
بابی ته‌ دی بن برین. کی دزانت به‌لکو تو یا
گه‌هشتی به‌ ته‌ختی پاشای بو ده‌مه‌کی هوسا.»

ئه‌ستیری گوته وی، «به‌رده‌وام به‌ جهییا بکه: رۆژیا
ژ به‌ر من بگرن، نه‌خون نه‌فه‌خون د سی رۆژا دا ب
شه‌ف و رۆژ. ئه‌زی وه‌کو وه‌ دی سی رۆژا دگه‌ل
خزمه‌تکاریت خو ب رۆژی بم. پاشی ئه‌ز دی چمه
نک پاشای سه‌روژیر ژ ته‌رژیت پی کری، و هه‌که‌ر
ئه‌ز مرم، ژ خو ئه‌فه‌ ئه‌ز مرم.» و مورده‌خای رابی
چو کا ئه‌ستیری چ گوتی و هسا ره‌فتار کر.
ل رۆژا سی ئه‌ستیری جلکیت پاشایه‌تی ل به‌ژنا
خو کر و چوول هۆلا پاشای. ده‌می دیتی پاشای
شیشکا زیری دریز کره‌ وی. پرسیارا وی کر گوتی،
«ته‌ چیه‌ و ته‌چ دقیت؟ هه‌ر شوله‌کی ته‌ هه‌بت دی
ب جه‌ ئیت هه‌که‌ر ب خو نیفا پاشایه‌تی بت.»

ئه‌ستیری به‌رسف دا، «هه‌که‌ر پاشای خوش بت،
ئه‌قرو تو دگه‌ل هامانی وه‌رن من خوارنه‌ک یا درست
کری بو وه.» پاشای گوت، «له‌ز بکن هه‌رن بیژنه
هامانی دا بیته‌ خوارنگه‌ها ئه‌ستیری ئاماده

بت ب فی ره‌نگی.» پاشا و هامان هه‌ر دوو چوون ل
سه‌ر خوارنا ئه‌ستیری ئاماده بین. پشته‌ خوارین،
ئه‌ستیری جاره‌کا دی میه‌هان کرن بو رۆژا بیت و
گوته میری خو دی پاشی خاستنا خو بو پاشی
بیژته‌ وی.

دوول میه‌هاندار یی ئه‌ستیره‌ پاشا و هامان هه‌ر
خانم ئاماده بین. ده‌می وان مه‌ی فه‌دخوارن، پاشای
پرسیارا وی شارن، «ته‌ چ دقیا ژ من یا تو حه‌زیک
دی بو ته‌ ب جه‌ ئیت؟ پرسیارا ته‌ چ بی هه‌که‌ر نیفا
پاشایه‌تی فه‌گرت داخواری یا ته‌ هیشتا کیمه‌؟»
به‌رسفا دا و گوتی، «هه‌که‌ر ته‌ ئه‌ز بقیم و ل نک ته‌
ب بها، هه‌که‌ر پاشای خوش بت یا من دقیت تو ژیا نا
من پاریزی! هه‌روه‌سا یا من دقیت تو ملله‌تی من
رزگار بکی چونکو ئه‌ز و ملله‌تی خو ئه‌میت هاتینه
به‌ر هیلان و کوشتن و نه‌هیلانی. هه‌که‌ر ئه‌م وه‌کو
بان، هه‌که‌ر وانا وه‌کو خولاما هات خولاما و جاری یا
و جاری یا دی و په‌پیکا ئه‌ز دا مت کم. من
نه‌دئاخت، چونکو ئه‌ف بریاره‌ نابته‌ ئه‌گه‌ره‌ک بو
توپه‌بنا پاشای.» ئه‌حشویروش گوته ئه‌ستیره‌
خانم، «ئه‌و کی یه‌ ویریای ئه‌فی کاری نه‌نجام
بگه‌هینت؟ ئه‌و ل کیفه‌یه‌؟» ئه‌ستیره‌ خانم به‌رسف
دا و گوت، «ئه‌و نه‌یار و دژمه‌ هامانه‌ !!» پاشای
رابی ژ فه‌خوارن و ب توپه‌ بی گوت، «هامانی
شه‌نه‌ق بکن!» و ب هامانی هاته شه‌نه‌ق کرن.
هه‌ر دوئی رۆژی دا پاشا ئه‌حشویروش خانمی هامانی
دژمنی جهییا کره‌ خه‌لات بو ئه‌ستیره‌ خانم.
مورده‌خای ئاماده بی به‌رامبه‌ر پاشای چونکو
ئه‌ستیره‌ خانمی گوت بی پاشا کو مورده‌خای مروفی
وی. پاشای گوستیرا تلا خو ب مورده‌خای
به‌خشیش کر. گوته مورده‌خای، «من دقیت تو
سه‌ره‌رشتیا کاروباری هه‌بی بیت هامانی بکی.»
پشته‌ هنگی پاشای فرمان دا و نامایه‌ک نفیسی، و
هیلا جهی هاری کاریا ئیک و دوو بکن دا خو بپارین
دژی دژمنیت خو. و ژ به‌ر هندی ئه‌ستیره‌ خانم خو و
ملله‌تی خو ژ مرنی قورتال کر.

ژ لای گولزار سالج 2005